

Universitätsbibliothek Paderborn

**Iacobi Llobetii Leodiensis E Societate Iesv. Specvlvm
Ecclesiasticorvm, Ac Religiosorvm.**

Llobet de Lanthin, Jacques

Leodii, 1640

Admodvm Reverendo Patri Ac Domino D. Hvberto A Svetendael Sacræ
Theologiæ Licentiato, ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47105](#)

ADMODVM REVERENDO PATRI
AC DOMINO
D· H V B E R T O
A SVETENDAEL,
SACRAE THEOLOGIAE LICENTIATO,
IMPERIALIS
ATQVE EXEMPTI MONASTERII
SANCTI TRVDONIS
A B B A T I D I G N I S S I M O,
Eiusdemq; Oppidi Domino,
TOPARCHÆ
In Helchteren, Seny, Alein, Halmaele, Donck,
Borlo, Buuingheir, &c.
PATRONO SVO AC MOECENATI
SALVTEM AC FELICITATEM.

Citè pronuntiauit è Philosophis
vnus aliquis. Speculū o-
culus est artis: sicut o-
culus speculum est na-
turæ. Ut pusillus sit orbis ocu-
lus, in eo tamen colliguntur Vrbes & Orbes, &
ipsa species, ideaque totius aspectabilis Vniuersi:

a 2

ita

EPISTOLA

ita licet exiguum sit speculum, exhibet nihilominus obiectarum sibi quarumcumq; rerum imagines, sint illæ cuiuscumq; molis, atque magnitudinis. Exhibit inquam, & si qua in eis pulchritudo, formaque gratia; si qua è contraturpitudo, ac deformitas, illam fideliter reddit: Et hoc quidem præcipue in vsum, commodumq; generis nostri; ut videlicet homo, qui alia à se videt omnia, seipsum autem nō videt, videat beneficio vel unius speculi: à quo etiam, & alterum illud habeat, ut si quis in vultu sit naues, si que macula, eam illico aduertere possit, atq; eluere: imò verò (quod mirabere magis) in eo etiam cognoscere, in omni vita, atque atate quid deceat, quidve dedebeat. Pro hac assertione, Seneca fidem, atque auctoritatē appello: Inuenta, inquit, sunt specula, ut homo ipse se nosceret, multa ex hoc consecuta: primò notitia sui, deinde & ad consilium quædā. Formosus ut vitaret infamiam; deformis ut sciret redimendū esse virtutibus quidquid corpori deesset. Iuuenis

vt

L. 5. Na-
tural.
quest. c.
17.

DEDICATORIA.

vt flore ætatis admoneretur, illud tē-
pus esse discendi, & fortia audendi.
Senex vt indecora canis deponeret,
& de morte aliquid cogitaret. *Hac Se-*
neca è musæolo suo quondam emisit, vel ut po-
steros doceret, quis ex naturâ, & ratione deberet
esse speculorum usus; vel ut eos perstringeret,
qui plus aquo forma amantiores, de eâ ad specu-
lum disputant etiam ad horas, & dies; quod huic
ætatis vitium est; à quo remotiores esse nos dum
volo, simul etiam opto, ut quod ab ipsis speculis
homini cuilibet ad formâ examen est: hoc Eccle-
siasticis ac Religiosis sit ad mores, ab illo speculo,
quod exiguo volumine molior; ut scilicet in eo
aspiciat sese, notentq; sedulò, sintne in ipsorum ani-
mis is qui debet esse decor, sintne ea virtutum
ornamenta, qua illam vitâ rationem quam ma-
ximè deceant; an è contra ipsis infideat nœus a-
liquis, turpiorve macula, qua sacratiorem illum
statum, cœn Ecclesia facie inficiat, atq; deuenustet.

Dum autem istud apud me ipse meditor, &
hoc speculum meum animâ & spiritu vacuum,

EPISTOLA

hominū oculis exponere paro; in mentē accogita-
tionē incurristi (PRÆSVL DIGNISSIME) tan-
quam viuum, ac spirans Trudonensis Ecclesiæ spe-
culum. Dicā enim quod ex vero dici potest, ac de-
bet: ad insulam, pedumq; euectus es amabili Dei
^{Sap. c.}
^{z.} prouidētiā, qua disponit omnia suauiter;
Et in ea dignitate, qua tuos inter est longè maxi-
ma, mirā morum suauitate, ita te probare cäpi-
sti, ut ab illo honoris culmine de humanitate nihil
omnino decessisse, accessisse plurimum videatur.

L. 4. E.
Pist. 7.

Dixit olim Ennodius; qui fastum in su-
blimitate castigat, docet se meruisse
quod adeptus est. Et ita hactenus docuisti,
docebisque (vti speramus) dum vives. Hoc enim
spondet appensa tuis armis hac tessera; Omnia
Suauiter.

A qua primum petenda est illa oris tui, ani-
mique, ceu speculi, dignitas, cuius gratiam, ac
splendorem mirum quantum auget eruditio pla-
nè singularis; quā tuos inter emines, donatus
etiam laureā Theologicā; à qua virtutem cum
doctrina (qua duo Præsulem faciunt) ita necis,

ac

DEDICATORIA.

ac maritas : ut dubium sit utra vincat , aut vin-
catur ; sed parum interest : vincit utraque , dum
vincitur. Verum de his pro merito tuo sane par-
cius ; pro modestia tua plus satis : Sentio enim
me tacite moneri , ut à te tuisque laudibus disce-
dam , oculosque , ac mentem altius erigam , du-
camque in domum aeterna Beatitatis ; è qua Cœ-
nobij tui diui Tutelares lucent , lucebuntque in
euum omnes tanquam Specula Mortalium ocu-
lis exposita , ut in ijs præclara magnarum virtu-
tum ornamenta , & seu gratia , seu etiam gloria
splendorem , ac lucem aspiciant , studeantq; im-
pensius amulari ; atque imprimis S. Trudonis
Abbatis omnino Sanctissimi , qui & Monasterio ,
& Vrbi nomen , famamq; fecit. Tum etiam S.
Eucherij Episcopi Aurelianensis , ab innocentia
morum , vitaque integritate multo celeberrimi :
tum deinde S. Liberti Martyris incliti , qui so-
lum illud suo sanguine & imbuit , & sacrauit :
tum deniq; S. Beregisij propter eximia virtutum
decora Pipino principi longè carissimi : cuius au-
spicijs cōditum Andaini Cœnobium , quod postea

D.

EPISTOLA DEDICATORIA.

D. Huberti dictum, multâ cœli gratiâ, multisq;
prodigijs celebre.

Ita nimirum factum est (& factum bene) ut
è Trudonensi Cœnobio sacra ducerentur Coloniae,
nouaq; & Cœlis & Terris assurgerent sanctissi-
morum virorum Asceteria, quæ illi debent pri-
ma & Religionis & Sanctitatis sua fundamen-
ta. De quibus Adm. R. D.V. gratulor, voneo-
que vt nobis, vt Tuis omnibus, vt Legiæ, Patriæ
tibi amantissimæ, quam diutissime viuas; vt in
Te, seu Religiosa Vitæ speculo, seu etiam Parente
ac Præsule, habeant filij tui, (viri sane Religio-
sissimi) quod aspiciant, quod ament, quod imi-
tentur. Et hæc sunt vota, quæ cum meis, ac meo-
rum officijs in manus Adm. R. D. V. lubens
volensque depono. Leodio 27. Februarij Anno
M. D C. XL.

Adm. R. Dominationis Vestræ
Seruus in Christo

IACOBVS LOBBETIVS
E SOCIETATE IESV.

AR.